



**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 8 listopada 2022 r.

DIH-3.707.121.2022.AB

DECYZJA DIH-III/127/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania Pana Łukasza Czarnieckiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: MusicArt Łukasz Czarniecki w Debrznie, od decyzji Nr DS.KHU.D.28.2022.ASz Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 16 sierpnia 2022 r. (nr akt: DS.KHU.8361.109.2022.ASz.MP), na podstawie której, na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 400 zł (słownie: czterysta złotych), z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach 7 – 10 czerwca 2022 r. inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, (zwanego dalej: „Pomorskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”) przeprowadzili czynności kontrolne w punkcie mobilnym (...), mieszczącym się przy (...), należącym do przedsiębiorcy (...) (zwanego dalej: „stroną”, „stroną postępowania” lub „przedsiębiorcą”).

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 z późn. zm.) (zwanego dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 23 maja 2022 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego m.in. kontrolę prawidłowości i rzetelności uwidacznia informacji cenowej. Wspomniane zawiadomienie doręczono stronie 25 maja 2022 r.

Czynności kontrolne zostały przeprowadzone w obecności kontrolowanego przedsiębiorcy.

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178) (zwanego dalej: „ustawą o informowaniu o cenach”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121) (zwanego dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju”).

Inspektorzy prowadząc czynności kontrolne w powyższym zakresie, sprawdzili łącznie 35 partii wyrobów cukierniczych, napojów oraz dodatków oferowanych do sprzedaży konsumentom. W toku

podjętych działań ustalono, że w dniu 7 czerwca 2022 r. przedsiębiorca w odniesieniu do wszystkich 35 partii nie określił ilości wyrobu lub napoju (gramatury, pojemności lub ilości sztuk) do których odnosiła się uwidoczniona cena. W cennikach przy zdjęciach poszczególnych produktów umieszczono jedynie nazwę deserów, lodów, gofrów, dodatków i napojów oraz ich cenę.

Przedsiębiorca uzupełnił brakujące informacje dotyczące gramatury i pojemności sprzedawanych wyrobów cukierniczych i napojów.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 10 czerwca 2022 r. (nr akt kontroli: DS.KHU.8361.109.2022.ASz.MP) oraz załącznikach do protokołu kontroli.

Pismem z 20 lipca 2022 r. Pomorski WIIH, na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000), (zwanej dalej: „Kpa”), zawiadomił przedsiębiorcę (...), o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu niewypełnienia obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ww. ustawy, tj. w związku z niedopełnieniem obowiązku uwidocznienia cen w cenniku w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen w odniesieniu do 35 rodzajów oferowanych do sprzedaży wyrobów cukierniczych, poprzez brak określenia ilości, do której odnosiła się cena. Powyższe stanowiło naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju. W powyższym piśmie organ poinformował również stronę, że zgodnie z art. 9, 10 § 1, art. 73 § 1 i art. 78 § 1 Kpa przysługuje jej prawo czynnego udziału w każdym stadium postępowania, w szczególności prawo zapoznania się z aktami sprawy, sporządzania z nich notatek i odpisów oraz składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, a także prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Ponadto organ zwrócił się o nadesłanie informacji o wielkości obrotów i przychodu osiągniętych za rok 2021.

W odpowiedzi przedsiębiorca przekazał informację odnośnie osiągniętego przychodu.

W dniu 16 sierpnia 2022 r. Pomorski WIIH wydał decyzję DS.KHU.D.28.2022.ASz na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach (sygnatura DS.KHU.8361.109.2022.ASz.MP), na mocy której na przedsiębiorcę (...), nałożył karę pieniężną w wysokości 400 zł (słownie: czterysta złotych) z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z w art. 4 ust. 1 ww. ustawy, tj. w związku z niedopełnieniem obowiązku uwidocznienia cen w cenniku w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen w odniesieniu do 35 rodzajów oferowanych do sprzedaży wyrobów cukierniczych, poprzez brak określenia ich ilości, co stanowiło naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju. Decyzja została doręczona stronie w dniu 22 sierpnia 2022 r.

W dniu 8 września 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Pomorskiego WIIH, odwołanie od ww. decyzji. Strona w odwołaniu wskazała, że nie zgadza się z treścią decyzji w części odnoszącej się do ewentualnego naruszenia art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach i zwróciła się z prośbą o uchylenie nałożonej kary.

Pismem z dnia 15 września 2022 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu sprzedaży detalicznej uwidocznic cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Zgodnie z § 9 ust. 1 Przedsiębiorca prowadzący działalność usługową w zakresie gastronomii lub hotelarstwa uwidacznia ceny oferowanych potraw, wyrobów, noclegów, wyżywienia i innych oferowanych usług w cenniku. Jednocześnie cennik, o którym mowa w ust. 1, zawiera także aktualne informacje umożliwiające konsumentom identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem, w szczególności pełną nazwę potrawy lub wyrobu, pod którą jest on sprzedawany, oraz określenie ilości potrawy lub wyrobu, do których się odnosi (§ 9 ust.2).

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach powoduje – zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy – nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem od decyzji wniesionym przez przedsiębiorcę (...), na mocy której Pomorski WIIH, na ww. przedsiębiorcę, nałożył karę pieniężną w wysokości 400 zł (słownie: czterysta złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, poprzez brak określenia ich ilości, do której odnosiła się cena, co stanowiło naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju.

Przedsiębiorca w odwołaniu wskazuje, że nie zgadza się z decyzją, stwierdzając, że wypełnione zostały przesłanki wskazane w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, umożliwiające uznanie, że cena oraz cena jednostkowa zostały uwidocznione w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Przedsiębiorca wskazał, że każda pozycja z cennika punktu gastronomicznego, została zobrazowana dokładną fotografią produktu, a wszelkie stosowane pojemniki do oferowanych towarów są bezpośrednio widoczne dla nabywców, co umożliwia porównanie cen za poszczególne produkty. Zdaniem strony wielkość poszczególnego towaru lodowego jest bezpośrednio uwidoczniona na samym cenniku, a zastosowany sposób prezentacji ilości (fotografia obrazująca rzeczywistą ilość produktu) pozwala nabywcy na dokonanie świadomego wyboru, co przekłada się na to, że sposób prezentacji cennika uwidacznia cenę jednoznacznie.

Natomiast w przypadku napojów i gofrów obowiązuje jedna wielkość napoju, jak i gofra i nie ma możliwości zamówienia innej wielkości/ilości, niż ten zaprezentowany w menu. Ponadto pracownik punktu posiada szczegółowe informacje i udziela ich nabywcom, poza tym cennik nie budzi wątpliwości u potencjalnych nabywców i pracownicy punktu nie byli dotychczas dopytywani w tym zakresie.

Prezes UOKiK, po analizie całokształtu materiału dowodowego, w szczególności protokołu kontroli z 10 czerwca 2022 r. (nr akt kontroli: DS.KHU.8361.109.2022.ASz.MP) i jego załączników, nie miał wątpliwości co do zaistnienia faktu naruszenia przepisów ustawy o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju. Stan faktyczny ustalony i opisany w protokole kontroli i załącznikach do protokołu, nie budzi żadnych wątpliwości organu drugiej instancji. Jak wynika z akt sprawy, w kontrolowanej placówce brak było informacji dotyczącej ilości danego wyrobu, do którego odnosiła się cena. Badaniem objęto 35 partii oferowanych wyrobów, kwestionując wszystkie z uwagi na brak powyższych informacji.

Prezes UOKiK nie zgadza się z przedsiębiorcą, że zdjęcia oferowanych na stoisku produktów, wskazują, jaka jest wielkość poszczególnych wyrobów. Przepisy rozporządzenia Ministra Rozwoju wprost wskazują, że musi być określona ilość potrawy lub wyrobu, do której odnosi się wskazana cena, umieszczenie wyłącznie ceny przy zdjęciu oferowanego produktu nie będzie stanowiło wypełnienia wymagań wskazanych w ww. rozporządzeniu. Ponadto Prezes UOKiK zaznacza, że przepisy nie pozwalają na dobrowolną interpretację zapisów § 9 rozporządzenia Ministra Rozwoju, ale wprost wskazują, że cennik zawiera aktualne informacje umożliwiające konsumentom identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem, w szczególności pełną nazwę potrawy lub wyrobu, pod którą jest on sprzedawany, oraz określenie ilości potrawy lub wyrobu, do których się odnosi.

Konsument nie jest w stanie na podstawie fotografii stwierdzić czy zawartość masy lodowej w waflu wynosi 150, 200 czy 300 ml, jak również stwierdzić, który lód jest bardziej opłacalny, mały czy duży, jeżeli nie posiada podanej jego ilości, do której odnosi się cena, podobnie w przypadku pozostałych oferowanych do sprzedaży produktów. W efekcie końcowym konsument nie otrzymuje informacji o cenie w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Podkreślić należy, że informacja o ilości sprzedawanej potrawy czy wyrobu, do której odnosi się uwidoczniiona cena, pozwala konsumentom na porównanie cen tych samych produktów, nie tylko w danej placówce gastronomicznej, ale również w odniesieniu do innych przedsiębiorców oferujących podobne wyroby. Tak więc, brak uwidocznienia tej informacji, uniemożliwia kupującym porównanie cen towarów z cenami towarów podobnych, o innej masie, objętości, a przez to utrudnia kupującym dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru towaru, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie.

Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK stwierdza, że zgromadzone w toku kontroli materiały w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości, wykazują że w powyższej sprawie udowodnione zostało, że strona nie wypełniła obowiązku ciążącego na niej wynikającego z art. 4 ust. 1 w związku z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju. Tym samym na Pomorskim WIIH ciążył obowiązek przeprowadzenia postępowania w tym zakresie i wydania decyzji administracyjnej.

Prezes UOKiK odnosząc się do argumentów strony wskazuje, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o informowaniu o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji w zakresie m.in. ilości potrawy lub

wyrobu do której odnosi się cena, jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku uwidocznienia cen w określony sposób nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) kontrolowanego przedsiębiorcy, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia wina, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Po przeprowadzonym postępowaniu administracyjnym, Prezes UOKiK uznaje, iż Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym przy uwzględnieniu ustawowych wytycznych wymiaru sankcji wskazanych w art. 6 ust. 3 ww. ustawy, uwzględniając brak informacji o ilości danego wyrobu, do którego odnosi się cena, stwierdzono w stosunku do wszystkich poddanych ocenie 35 pozycji w cenniku, przychód przedsiębiorcy oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a mianowicie, że Pomorski WIIH nie stwierdził wcześniejszego naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o cenach. Wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 400 zł przy maksymalnej wysokości 20 000 zł jest, w ocenie organu drugiej instancji, kwotą optymalną.

Podobnie jak Pomorski WIIH, organ drugiej instancji wskazuje, że kara pieniężna powinna być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby konsument otrzymywał wszystkie informacje wskazane w obowiązujących przepisach, dotyczące działalności gospodarczej w zakresie gastronomii, również te które wymagają podawania ilości potrawy do której odnosi się wskazana cena.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, Prezes UOKiK nie widzi również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. Podkreślić należy, że w trakcie kontroli ustalono, iż w przypadku wszystkich skontrolowanych produktów konsumenci byli pozbawieni odpowiednich informacji o ilości wyrobu do którego odnosi się cena. Stąd też wagi naruszenia nie można uznać za znikomą. Należy w tym miejscu również dodać, że strona została poinformowana o zbliżającej się kontroli i jej zakresie, w Zawiadomieniu o zamiarze wszczęcia kontroli nr z 23 maja 2022 r., odebrane 26 maja 2022, zawierającym przedmiotowy zakres kontroli określony m.in. jako: kontrola prawidłowości i rzetelności uwidaczniania cen. Kontrola rozpoczęła się po dwunastu dniach, a więc przedsiębiorca miał wystarczająco dużo czasu aby się do niej przygotować i uzupełnić brakujące informacje o ilości sprzedawanych wyrobów, jednak - jak dowodzą wyniki kontroli – nie podjął działań, mających na celu wyeliminowanie ewentualnych uchybień jeszcze przed kontrolą. Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Nawet gdyby uznać za spełnioną przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia - strona uzupełniła brakujące informacje dotyczące gramatur i pojemności sprzedawanych wyrobów cukierniczych i napojów – to należy wskazać, że te przesłanki muszą być spełnione łącznie, w związku z powyższym organ drugiej

instancji stwierdza, iż nie ma podstaw do zastosowania tego przepisu i do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa.

Ponadto nie została spełniona przesłanka z art. 189f § 1 pkt 2 Kpa, gdyż na stronę nie została wcześniej nałożona administracyjna kara pieniężna w związku z naruszeniem przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Tym samym wymagane prawem przesłanki nie zostały spełnione i nie występują podstawy do odstąpienia od nałożenia kary.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa

pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

(...)